

[Harald Jensen.]

stemmelser, hvorefter den ansvarlige Minister paa disse Omraader kan godkende og skal godkende Likvidationshonorarer, og det er det, som Bestemmelsen i § 60 tager Sigte paa.

Til Slutning har jeg kun et Par Bemærkninger at gøre vedrørende Lovforslagets Bestemmelser om Konsolidering og Tantieme. Man har Indtryk af, at Konsolidering ikke har været de danske Aktieselskabers stærke Side. Det ligger vistnok saadan, at Aktionærerne vil have Udbytte straks, og de vil helst have stort Udbytte, og hvis det er muligt, vil de ogsaa helst have Friaktier, saa snart det lader sig gøre, saaledes at den fornuftige Konsolideringspolitik, som burde være et Aktieselskabs Hovedbestræbelse, ofte krydses af de Aktionærinteresser, der vil have Udbytte straks. Man har Eksempler paa, at man fra Direktørers og ogsaa fra Bestyrelser Side til Tider er gaaet imod disse Krav om højere Udbytte, men de er vanskelige at modsætte sig, og det, der som oftest sker, er da dette, at man i Stedet for at opspare og opsamle Penge til Reservefonden til vanskelige Tider gaar med til at uddele Nettooverskuddet straks, i hvert Fald den Del af det, man efter Loven kan uddele. Jeg har Indtryk af, at det er med Produktionsvirksomheder som med Frugttræer. Den virkelig velorganiserede Produktionsvirksomhed er ikke i Stand til at afkaste Udbytte straks, den kan maaske gøre det efter 10, 20 eller 30 Aar. Paa samme Maade med Frugttræer: de, der planter Frugttræer, maa ikke regne med, at de Aaret efter eller blot 5 Aar efter kan hæve Udbytte af det Arbejde, der der er gjort. Jeg tror, det samme Synspunkt i Virkeligheden burde præge vore Aktieselskaber: man burde lade de Kapitalanlæg, som finder Sted, de Forsøg, der gøres paa at skabe Produktionsvirksomhed som oftest paa nye Omraader, have Tid og Lejlighed til at udvikle sig og konsolideres, og saa vente, til de var i Stand til at afkaste det Udbytte og det Overskud, som var rimeligt og naturligt.

Der træffes vel ikke i Lovforslaget særlig vidtgaende Bestemmelser paa dette Omraade, men der findes dog i § 43 Bestemmelse om Henlæggelser. I den nugældende Lov staar der, at der til Reservefonden skal henlægges 10 pCt. om Aaret, indtil Reservefonden udgør en Tiendel af Aktiekapitalen. Dette har man nu ført videre ved Lovforslaget, idet man siger, at derefter skal der henlægges 5 pCt. af

Overskuddet til Reservefonden, indtil Reservefonden udgør en Fjerdedel af Aktiekapitalen — altsaa dog et Forsøg paa at skabe større Henlæggelser, der kan være betryggende for de paagældende Selskaber i vanskelige Tider.

I § 44 bestemmes det, at Udbyttet kun kan andrage 6 pCt., indtil Reservefonden udgør en Tiendel af Aktiekapitalen; derefter er Forholdet som nu ganske frit for de paagældende Selskaber. Endvidere bestemmes det i samme Paragraf, at Tantiemen kun kan udgøre 2 pCt. af den indbetalte Aktiekapital.

I Lovforslagets Slutning, i §§ 84—87, er fastsat de Bødebestemmelser, der gælder for Overtrædelser. Disse Bøder er i Sandhed saare beskedne, de er ikke væsentlig højere end de, som er fastsat i den nugældende Lov. Man savner maaske en Bestemmelse i disse Paragraffer, som kunde sikre, at det ikke blev de paagældende Aktieselskaber, der selv kom til at betale Bøderne; Meningen maa da være, at de Personer, som overtræder Aktieselskabslovens Bestemmelser, enten ved Udbydelsen til Aktietegningen eller senere, selv faar Lov til at bære Følgerne af Overtrædelserne. Saa vidt jeg kan se, er der ikke i Lovforslaget truffet nogen Bestemmelse om, at man ikke kan lade deres Selskaber betale det, og det vil vel i Praksis sige, at man oftest vil lade Selskaberne betale det.

I § 84 staar der, at der straffes med Bøder indtil 10 000 Kr., naar man gør bevidst urigtige eller vildledende Angivelser i Indbydelser til Aktietegning o. s. v. Jeg vilde jo mene, at de, der bevidst foretager urigtige Angivelser, burde ifalde højere Straf end Bødestraf. Det vilde vel være rimeligt at lade de paagældende faa Fængselsstraf. Paa andre Omraader er man ikke særlig forsigtig med Fængselsstraf; der skal ikke ret mange Forbrydelser til overfor Ejenomsretten, før man idømmer Fængselsstraf her i Landet, og det vilde vel derfor ogsaa være rimeligt, at de Folk, som sætter sig i Spidsen for Indbydelser til Aktietegning, hvis de afgiver bevidst urigtige Erklæringer, da ogsaa kan ifalde Fængselsstraf.

Efter denne Gennemgang af Lovforslagets Bestemmelser og efter de Synspunkter, jeg i øvrigt har anlagt, skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvilig Behandling.

Slebsager: Det foreliggende Lovforslag indeholder en meget betydelig Skærpelse af det Forslag, som et Flertal i Landstinget samlede sig om i sidste Rigsdagssamling,